

Folketingets Kulturdvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

20. maj 2021

Folketingets Kulturdvalg har den 3. maj 2021, efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 13 ad L 205, som jeg hermed besvarer.

Spørgsmål:

Kan ministeren bekræfte, at ændringen af § 35 vedrørende retransmissionsafgift vil medføre, at en forbruger indirekte vil blive pålagt forskellige rettighedsbeløb ved køb af f.eks TV 2 Play, afhængig af om det sker 1) direkte hos streamingtjenesten selv, dvs. TV2, eller 2) hos et teleselskab, uagtet at der i begge tilfælde vil være tale om nøjagtigt det samme produkt, teknisk, indholdsmæssigt og funktionsmæssigt?

Svar:

Ophavsretslovens § 35 vedrører retransmission/videreudsendelse. Lovforslaget har til formål at sikre, at alle aktører, der deltager i distribution af bl.a. streamingtjenester, behandles lige. § 35 omfatter ikke en tv-stations eller en streamingtjeneste egen primære aktivitet. Jeg kan henvise til det kommenterede høringsnotat (bilag 1), hvor det fremgår, at ”bestemmelsen i § 35 alene finder anvendelse på tredjemandsbrug og således ikke på den oprindelige indholdsudbyder og dennes primære brug”.

Den retstilstand, der følger af lovforslaget, er, at streamingtjenester og tv-kanaler og deres tilknyttede streamingtjenester fuldt ud sidestilles. Dette indebærer, at § 35 på samme måde som det i dag er gældende for tv-kanaler og deres tilknyttede streamingtjenester kommer til at gælde for streamingtjenester, der ikke er ejet af tv-stationer (selvstændige streamingtjenester). Det bemærkes, at ophavsretslovens § 35, stk. 5, allerede efter de nugældende regler omfatter tv-stationers tilknyttede streamingtjenester.

Det gælder både for tv-kanaler og streamingtjenester, at det ikke har betydning, at der er tale om det samme produkt. § 35, stk. 1, indeholder fx et krav om, at retransmissionen af tv-kanaler skal være samtidig og uændret. § 35 angår situationer,

hvor der er en tredjemand, der laver en ny forretning på indholdet. I den forbindelse henvises til det kommenterede høringsnotat (bilag 1), hvor følgende angives: "Det bemærkes i den forbindelse, at en situation, hvor tredjemands handlinger består af rent tekniske ydelser, og der ikke sker nogen ny forretningsmæssig udnyttelse af det pågældende indhold, eksempelvis ikke omfattes."

Ud over at der skal være knyttet en selvstændig økonomi til distributionen, er det som nævnt i mine svar på spørgsmål 5 og 8 en forudsætning for, at rettighedshaverne kan stille krav om vederlag, at der udestår rettigheder på baggrund af de bagvedliggende kontrakter. I den forbindelse henvises til de almindelige bemærkninger i lovforslaget (pkt. 3.2.3), hvor det angives, at "Princippet har ikke betydning, såfremt der ikke udestår nogen rettigheder." Om dette er tilfældet i forhold til konkrete tjenester m.v. beror en konkret vurdering.

Forslaget respekterer således, at der er fuld aftalefrihed. Der kan fortsat indhentes rettigheder i de oprindelige aftaler med rettighedshaverne til tredjemandsbrug. Behovet for klarering viger således for bagvedliggende kontrakter. Skulle der være udestående rettigheder, så vil disse rettigheder kunne klareres ved brug af systemet i ophavsretslovens § 35.

Joy Mogensen